

FEEDERVISSEN

OP HET WIJD

Waar de meeste feedervissers zich richten op vaarten en kanalen, zet Ronnie van de Burgt (56) zijn plateau het liefst aan een rivierplas neer. Aan het 'Gat van Wamel' laat hij zijn aanpak op groot water zien.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

>> VOERTIP <<

WORMEN-‘GEURSTOF’

Om zijn voer extra aantrekkingskracht te geven, mengt Ronnie er vrijwel steevast een portie verknipte wormen doorheen. “Door ze echt tot pulp te knippen komen de geurstoffen maximaal vrij en heeft de vis alleen piepkleine stukjes worm om zijn maag mee te vullen. Zo raken ze niet verzadigd en blijven ze aan het azen. Bij blankvoorn kunnen hele wormen of flinke stukken worm zelfs afschrikkend werken, dus het verknippen ervan is echt een aanrader.”

pen en extra controle, red.) met een werpgewicht van iets minder dan 100 gram, waaronder een molen in het 5000-formaat zit. Aan de gevlochten hoofdlijn van 8/00 komt een 28/00 nylon voorslag van twee keer de hengellengte met daaraan – na de 50-grams korf – een 12/00 onderlijn van nét geen meter. Een haakmaatje 14 completeert het geheel.

DIEPTE ‘TELLEN’

“Deze is belangrijk”, zegt Ronnie vanaf zijn kist terwijl hij een stopwatch omhoog houdt. De aangekoekte resten voer verraden dat het ding een veelgebruikt en belangrijk instrument is. Na de eerste worp drukt hij de stopwatch in zodra de lege korf op een meter of veertig uit de kant het water raakt. “Kijk, nu tel ik hoe lang het duurt voordat de korf de bodem bereikt heeft. Omdat ik weet dat deze van vijftig gram zo’n 0,8 meter per seconde zinkt, kan ik vervolgens simpel en snel uitrekenen hoe diep het is.” Ronnie leest acht seconden af op de stopwatch en knikt goedkeurend. “De vis zit de laatste tijd tussen de zes en tien seconden ‘diep’ als ik korven van vijftig gram gebruik, dus dit is top. Nu zet ik de lijn vast achter de lijnclip (om telkens op dezelfde afstand >>

“W at zeul je toch altijd weer ‘n hoop mee hè?”, verzucht Ronnie zodra zijn kar heeft volgeladen en de complete lading aanschouwt. “Vroeger was het allemaal veel simpeler: met een bamboehengel op de fiets en gaan. Dan reed ik vanuit Gemert helemaal naar Grave en weer terug – alles voor het vissen. De Maas en de aangrenzende plassen waren toen al mijn favoriete water.” Na een korte wandeling stopt de Brabander bij een vrije plek aan het water, met aan weerszijden struiken en kleine bomen. “Zo, hier zitten we lekker beschut en hebben we nog wat schaduw. Ook deze hoed is pure noodzaak. Als ik die niet opdoe, moet ik m’n hele hoofd insmeren. Ik verbrand echt razendsnel.” Ronnie pakt zijn tassen uit en plaatst de viskist in het ondiepe water.

VOER EN HENGEL

“Kijk, een klein beetje water erbij en klaar”, vertelt Ronnie terwijl zijn handen door het voer gaan. “Op de avond vóór de visdag maak ik mijn voer altijd klaar zodat het vocht er een nacht lang in kan trekken. Daar verdampt een klein deel ook weer van, maar met een klein scheutje water is dat weer hersteld. Zie je hoe het rechtstreeks naar de bodem zinkt?”, vraagt hij terwijl ie een balletje in het heldere water pal voor zijn voeten laat vallen. Dit is wat je wilt op dieper water. Voer dat teveel ‘wolkt’, lokt de vis omhoog in plaats van naar je stek op de bodem.” Ronnie’s hengel is een parabolisch exemplaar van vier meter lang (voor verdere wor-

Met een volgeladen kar gaat Ronnie op weg naar zijn stek.

Een brede hengelsteun maakt het mogelijk om de korf op je stek iets over de bodem te slepen

‘EEN MOLEN MET EEN GROTE SPOEL EN HOGE OVERBRENGING IS OP DIEP WATER EEN PRE OM DE KORF SNEL BINNEN TE DRAAIEN’

Check de gratis VISplanner app om te zien waar je precies mag vissen.

Met een subtiele polsbeweging sleept Ronnie de korf iets over de bodem om te checken of die vrij is van mossels en stenen. Een 'schone' stek heeft de voorkeur bij het feedervissen.

Met behulp van een stopwatch peilt Ronnie de diepte op zijn stek en houdt hij een vast voerritme aan

te vissen, red.) en gebruik ik die boot daar aan de overkant als mikpunt bij het werpen. Zo vis ik continu op dezelfde plek en bouw ik een compacte voerstek op.”

AASPRAAT

Ronnie brengt vijf korven voer op de stek en legt zijn hengel vervolgens op de steun. Voorzichtig draait hij nog iets aan de molenslinger zodat de lijn op spanning komt. Starend naar het gekromde hengeltopje komt het aas ter sprake. “Ik heb altijd zowel levende als dode maden, casters (madenpoppen, red.) en wormen bij me en daarnaast wil ik nog wel eens zogenaamde ‘floaters’ gebruiken (zie kader). Meestal kies ik voor twee of drie aasjes op de haak en wormen gebruik ik pas als een stek goed loopt en de brasem ook op de stek komt. Voorn verzadig je namelijk snel met wormen.” Ronnie kijkt weer op zijn stopwatch en draait binnen. “Het eerste uur houd ik vaak een vrij strak ritme aan om te zien wat er op de stek gebeurt. Elke drie minuten controleer ik mijn aas, wissel ik dat desgewenst en breng ik een nieuwe korf voer. Brasems houden van meer rust op de plek, dus zodra die arriveren gaat het ritme omlaag.”

VERKASSEN

Van dat laatste is voorsnog geen sprake: ruim drie uur verstrijken zonder dat de Brabander de stek aan de praat krijgt. Of het de wind is die uit een ongunstige hoek komt (noordoost in plaats van west, de voorkeursrichting), het hete weer of de wisselvallige luchtdruk van de laatste dagen; Ronnie tast in het duister. “Ik vis hier nu al zo’n twintig jaar en ik weet dat het soms best een poos kan duren voor de vis de stek heeft gevonden. Maar dit duurt wel heel erg lang.” Na een paar telefoontjes met bevriende vissers – waarmee Ronnie regelmatig wedstrijdjes vist en waarvan er één even later komt buurten – volgt het besluit om te verkassen. “Blijkbaar is afgelopen zaterdag bij een wedstrijd daar meer naar rechts het best gevangen”, meldt Ronnie nadat hij heeft opgehangen. “De vis kan zich op plassen soms flink plekkerig gedragen, dus ik schat onze kansen om iets te vangen daar toch hoger in.”

GOUDEN ZET

De verhuizing blijkt een gouden zet als de hengeltop even later éindelijk een felle tik laat zien. “Kijk, ja!”, klinkt het enthousiast wanneer Ronnie de hengel opzij beweegt om de haak te zetten. De top buigt fraai door en direct is duidelijk dat een flinke ‘platte’ zich in de maden heeft vergist. Niet veel later tilt Ronnie een pikzwart, fors exemplaar uit het landingsnet. “Mooi hè? Zo

» AASTIP «

FLOATERS

Maden die normaal zinken en vervolgens plat op de bodem blijven liggen, trekken soms niet genoeg de aandacht van azende vis. Een bekende truc om dit issue te tackelen – waar Ronnie ook gebruik van maakt – zijn zogenaamde floaters. Die maak je door een portie maden in klein laagje water te leggen. Happend naar adem zuigen ze zich vol lucht waardoor ze bijna blijven drijven. “Het tragere afzinken van zulke maden oogt natuurlijker en bovendien vallen ze zo ook meer op. Als de vis kieskeurig aast, kan dit soms nét het verschil maken tussen wel en niet vangen”, aldus Ronnie.

‘IN HET EERSTE UUR CONTROLEER IK ELKE DRIE MINUTEN MIJN AAS, WISSEL IK DAT DESGEWENST EN BRENG IK EEN NIEUWE KORF VOER’

zien ze er hier bijna allemaal uit – stuk voor stuk gezonde en verrassend sterke vissen. Als je die met de vaste stok haakt ben je wel even zoet.” Even later is het opnieuw raak en laat een baars zich foppen. “Die vang je hier ook regelmatig. Niet gek natuurlijk, want de baars doet het in de Maas ronduit goed”, licht Ronnie toe. Andere soorten – en zelfs andere vangsten – melden zich niet meer in het resterende uurtje, maar bij het afscheid toont Ronnie zich toch tevreden. “Ik heb weer heerlijk gevestigd in een schitterende omgeving, én genoten van het prachtige weer. Die ontspanning, daar draait bij deze visserij voor mij ook om.”